

FOLKEHÆREN

Organ for Militärsambandet for Folkehæren.

Nr. 11

15. september 1947

(Foren)

2. årg.

Dokumenter fra krigen.

En slagen hær.

Vi etterlyste i nr. 9 et dokument — kapitulasjonsbetingelsene i 1940.

Her er det.

Trondheim, den 10/6 1940.

Mellom

den tyske overkommando i Norge
— representert ved oberst i Generilstaben Buschenhagen — og
den norske overkommando
— representert ved oberstløytnant i Generalstabens Roscher Nielsen — er idag sluttet følgende
avtale:

I betraktnsing av den tapre holdning som den 6. norske Divisjon har vist, innrømmes den følgende ærefulle betingelser for å legge våpnene ned:

§ 1.

De norske stridskrefter legger våpnene ned og forplikter seg til ikke å gripe til våpen igjen mot det Tyske Rike eller dets allierte så lenge den nå pågående krig varer.

§ 2.

Den norske overkommando utleverer straks de tyske krigsfanger som er i dens varetektsamt en liste over tyske sårede og fanger som måtte være bragt ut av landet.

Den tyske overkommando overtar oppsynet over

de tyske og allierte sårede. Sykebehandlingen overtas av ansvarlige norske institusjoner.

§ 3.

Den norske overkommando sørger for at alle våpen legges ned og overleveres sammen med alle militære transportmidler til lands og til sjøs, forråd av ammunisjon, materiell, brenselstoffer, smøreolje, bilringer og sprengstoffer i ubeskadiget stand. Forråd som ikke kan overleveres skal det gis en fullstendig fortegnelse over, likeledes over alle fartøyer over 100 tonn.

Den tyske overkommando forplikter seg til å frige de transportmidler som er nødvendig for befolkningens forsyning, og over disse skal der settes opp en fullstendig og utvetydig liste.

§ 4.

Etter utleveringen av de tyske fanger samt våpen og militærutstyr, vil den tyske overkommando tillate offiserer, underoffiserer og menige som ikke er yrkesmilitære å vende tilbake til sine hjemsteder. Yrkesmilitære har valget mellom å gi sitt æresord på ikke mer å kjempe mot det Tyske Rike eller dets allierte i denne krig, eller ærefullt krigsfangenskap. Offiserene får behøve sine personlige våpen.

§ 5.

Den norske overkommando skal straks gi den tyske overkommando en fullstendig fortegnelse over

T nr. 9/15.7.1947, o. 6: Et dokument vi ventet på.
(Skal ikke styrke i 5 nr. ikke - tapt teknisk for kontrollfeller)

alle utførte kamphindre for eksempel land- og sjøminer, sperringer, forberedte sprengninger, (også de som er utført av de allierte tropper) med skisse over hvor de ligger, samt en skisse over alle sambandsmidler (ledningsnett og radio o.s.v.).

Den norske overkommando skal stille til rådighet for den tyske overkommando i dens område for håndenværende fartøyer og andre redskaper som trengs til å fjerne kamphindre til lands og til sjøs som er nevnt i forrige avsnitt.

Den norske overkommando sørger for at flygeplassene Bardufoss og Skånland snarest settes i brukbar stand.

Den norske overkommando skal videre straks avholde seg fra å bruke de forhåndenværende sambandsmidler til å kommunisere med utlandet, og sørge for at det heller ikke gjennom sivile myndigheter eller privatpersoner finner sted noen radiotelefon- eller telegrafkorrespondanse med de stater som det Tyske Rike er i krig med.

Grenseforbindelsen mellom Sverige og Finnland opprettholdes i det omfang de økonomiske forhold krever det.

§ 6.

På forlangende og mot vederlag stiller den norske overkommando til rådighet for den tyske overkommando sjøtransportmidler under sjøkyndig ledelse i nødvendig omfang for militærtransporter.

§ 7.

Den demobilisering som allerede er innledet av den norske overkommando gjøres også gjeldende for de norske tropper i Finnmark. Bestemmelserne om å legge ned og å avlevere våpen og utstyr o.s.v. gjelder i samme utstrekning for dem. Unntatt er to bataljoner og ett batteri ved grensen i Øst-Finnmark. Inntil grensevakten er endelig ordnet skal disse som hittil ha vakten under befaling av fylkesmannen i Finnmark, under navn av henholdsvis grensevaktpolitibataljon og grensevaktpolitibatteri.

§ 8.

Den norske overkommando gir de ansvarlige myndigheter ordre til å imøtekommne de krav som den tyske krigsmakt måtte stille med hensyn til los-, sjømerke- eller fyrvesenet samt med hensyn til værvarsling for å beskytte Norge og å sikre skips- og luftfarten.

§ 9.

Denne avtale trer i kraft øyeblikkelig. De tyske sambandsoffiserer ved den norske overkommando har fullmakt til å ordne detaljspørsmål i forbindelse med avtalen.

Avtalen er utferdiget i fem tyske og fem norske eksemplarer. I tvisttilfelle legges den tyske teksten til grunn.

Trondheim, den 10/6 1940.

For den tyske overkommando

B u s c h e n h a g e n .

(sign.)

Oberst in Generalstabe.

For den norske overkommando

R. Roscher Nielsen.

(sign.)

Oberstløytnant i Generalstabben.

Til våre lesere.

Folkehæren er nå snart årsgammel. Vi har i denne tida vunnet bra innpass. Men ennå er det mange steder hvor bladet er lite kjent.

Det er vårt håp at bladet skal bli lest overalt slik at det kan makte sin oppgave, det å arbeide for et demokratisk og godt forsvar av vårt land.

Det er dessverre en kjennsgjerning at den aktive interesse for forsvaret ikke er så stor som en kunne ønske i alle befolkningslag. Derfor trengs det propaganda og etter propaganda.

De som ønsker at vi ikke militært sett skal stå like uforberedt som vi gjorde i 1940, bør være med i dette arbeide. Det er en sak som gjelder hele folket. For det er hele folket som må betale om vi kommer ut for en ny krig.

Folkehæren vil sette igang en abonnementskampanje for å skaffe nye abonnenter. Målet er å skaffe 1000 nye abonnenter til 1. jan. Vi henstiller til våre venner rundt om i landet å være med i dette arbeide. Få deres venner og bekjente til å abonnere på bladet og sende inn bladpengene. Kommisjonærer vil vi og gjerne ha. Skriv til oss og vi sender abonnementskvitteringer og betingelser.

Nr. 14/15. 12. 42 om RN
og Riga i Generalstabe
Kap.-stabs-avdeling, etablert
vinter, til juli 1942
Riga, 1942
trukket.

Nr. 9/25.9.48 a. 3; "Det hittu delen" (fra Bef. tilsluttet. Hittu
delt i fra HOK sen; Bef. tilslutt, men ikke ref. Tidligere 25.9.48.

Det triste dokument.

Kapitulasjonsbetingelse av 10. juni 1940.

Under de rettsforhandlinger som en tidligere «kirkeminister» i Norge — ved anke over en tildekt dødsdom — har gitt påskudd for, er forvøylingen i landssvikoppgjøret kommet så langt at tvil er reist fra framstående juristhold om hvorvidt Norge og Tyskland i det hele tatt har vært i krig med kvarandre i årene 1940—1945.

Dette har ført til at blant andre også mange prominente menn, som i stillings medfør måtte spille med på framkutt plass under den kamp det norske folk førte — i og utenfor landet — under okkupasjonen, har vært innkalt som vitner under landssvikrettens strev med å få klarlagt den situasjon som lå fore i de årene.

Under disse — for den som står utenfor nærmest tøvete — rettsscener har det vist seg at så prominente vitner som både den daværende forsvarsminister og den daværende utenriksminister, i følge dagspressen, begge har sagt i retten at de aldri har sett kapitulasjonsdokumentet av 10. juni 1940 — og videre — at de lite kjerner dettes innhold.

Dette lyder unektelig noe pussig, men det er så vist ingen grunn til å trekke disse utsagn i tvil. Forklaringen ligger jo deri at det evakuierende Norge evakuerte fra Tromsø 7. juni, altså 3 dager før kapitulasjonsdokumentet ble satt opp i Britannia Hotell i Trondheim av de befullmektigede for henholdsvis den tyske overkommando i Norge og den norske overkommando — representert henholdsvis Oberst i Generalstab *Buschenhagen* og Oberstløytnant i Generalstab *Roscher Nielsen*.

Foranlediget ved at Oslopressen har kunnet meddele at Kapitulasjonsbetingelsene har vært gjengitt i *Befalsbladet*, og — vi fører tankerekken videre — derfor burde være kjent av de prominente menn som er nevnt foran, har vi hatt mange forespørsler om å skaffe fram det nr. av bladet vårt, der det triste dokument er

svarsministerens sympati — ble advart. Fast beslai i bygdene er nødvendig.

Stort sett åndet distriktsjefenes referat av optimisme, men helt samstemmig var den ikke: Stemningen i folket. En «festbataljon — — — drepte forsvarsviljen». For en utenforstående var møtet givende.

— e. —

gjengitt. Så gjerne vi enn ville, har vi ikke kunnet etterkomme disse anmodningene, av den gode grunn at dokumentet ikke har vært innstatt i Befalsbladet. Men siden det er mange som har interesse av dokumentet i samband med de rettsforhandlinger som er nevnt foran, og da vi altså er «beskyldt» for å ha «begått» handlingen, finner vi ingen grunn til å la være å «begå» den.

Kapitulasjonsbetingelsene av 10. juni 1940 har — i følge vår ærede Bergenskollega *Folkehæren* nr. 11 for 15. september d. å. — denne intimasjon og disse 9 paragrafene:

Mellan den tyske overkommando i Norge — representert ved oberst i Generalstab *Buschenhagen* — og den norske overkommando — representert ved oberstløytnant i Generalstab *Roscher Nielsen* — er i dag sluttet følgende

avtale:

I betrakting av den tapre holdning som den 6. norske Divisjon har vist, innrømmes den følgende ærefulle betingelser for å legge våpnene ned:

§ 1.

De norske stridskrefter legger våpnene ned og forplikter seg til ikke å gripe til våpen igjen mot det Tyske Rike eller dets allierte så lenge den nå pågående krig varer.

§ 2.

Den norske overkommando utleverer straks de tyske krigsfanger som er i dens varetektsamt en liste over tyske sårede og fanger som måtte være brakt ut av landet.

Den tyske overkommando overtar oppsynet over de tyske og allierte sårede. Sykebehandlingen overtas av ansvarlige norske institusjoner.

§ 3.

Den norske overkommando sørger for at alle våpen legges ned og overleveres sammen med alle militære transportmidler til lands og til sjøs, forråd av ammunisjon, materiell, brenselstoffer, smøreolje, bilringer og sprengstoffer i ubeskadiget stand. Forråd som ikke kan overleveres skal det gis en fullstendig fortegnelse over, likeledes over alle fartøyer over 100 tonn.

Den tyske overkommando forplikter seg til å frige de transportmidler som er nødvendig for befolkningens forsyning, og over disse skal der settes opp en fullstendig og utvetydig liste.

§ 4.

Etter utleveringen av de tyske fanger samt våpen og militærtutstyr, vil den tyske overkommando tillate offiserer, underoffiserer og menige som ikke er yrkesmilitære å vende tilbake til sine hjemsteder. Yrkesmilitære har valget mellom å gi sitt åresord på ikke mer å kjempe mot det Tyske Rike eller dets allierte i denne krig, eller ærefullt krigsfangenskap. Offiserene får beholde sine personlige våpen.

§ 5.

Den norske overkommando skal straks gi den tyske overkommando en fullstendig fortegnelse over alle utforte kamphindre for eksempel land- og sjøminer, sperninger, forberedte sprengninger, (også de som er utført av de allierte tropper) med skisse over hvor de ligger, samt en skisse over alle sambandsmidler (ledningsnett og radio o.s.v.).

Besvart med. i København den 18. desember 1940. Det er ikke antatt at dette dokumentet er vedtatt.

Den norske overkommando skal stille til rådighet for den tyske overkommando i dens område forhåndenværende fartøyer og andre redskaper som trengs til å fjerne kamphindre til lands og til sjøs som er nevnt i forrige avsnitt.

Den norske overkommando sørger for at flygeplassene Bardufoss og Skånland snarest settes i brukbar stand.

Den norske overkommando skal videre straks avholde seg fra å bruke de forhåndenværende sambandsmidler til å kommunisere med utlandet, og sørge for at det heller ikke gjennom sivile myndigheter eller privatpersoner finner sted noen radio-, telefon- eller telegrafkorespondanse med de stater som det Tyske Rike er i krig med.

Grenseforbindelsen mellom Sverige og Finnland opprettholdes i det omfang de økonomiske forhold krever det.

§ 6.

På forlangende og mot vederlag stiller den norske overkommando til rådighet for den tyske overkommando sjøtransportmidler under sjokkyndig ledelse i nødvendig omfang for militærtransporter.

§ 7.

Den demobilisering som allerede er innledet av den norske overkommando gjøres også gjeldende for de norske tropper i Finnmark. Bestemmelserne om å legge ned og å avlevere våpen og utstyr o.s.v. gjelder i samme utstrekning for dem. Unntatt er to bataljoner og ett batteri ved grensen i Øst-Finnmark. Inntil grensevakten er endelig ordnet skal disse som hittil ha vakten under befaling av fylkesmannen i Finnmark, under navn av henholdsvis grensevaktpolitibataljon og grensevaktpolitibatteri.

§ 8.

Den norske overkommando gir de ansvarlige myndigheter ordre til å imotekomme de krav som den tyske krigsmakt måtte stille med hensyn til los-, sjømerke- eller fyrvesenet samt med hensyn til varvarsending for å beskytte Norge og å sikre skips- og luftfarten.

§ 9.

Denne avtale trer i kraft øyeblikkelig. De tyske sambandsoffiserer ved den norske overkommando har fullmakt til å ordne detaljspørsmål i forbindelse med avtalen.

Avtalen er utferdiget i fem tyske og fem norske eksemplarer. I tvisttilfelle legges den tyske teksten til grunn.

Trondheim, den 10. juni 1940.

For den tyske overkommando.

Buschenhagen. (sign.)
Oberst in Generalstabe.

For den norske overkommando.

R. Roscher Nielsen. (sign.)
Oberstløytnant i Generalstaben.

Ledig stilling.

En organisasjonsmessig loytnantsstilling ved D. K. intendantens stab, D. K. Viken, skal besettes fra 1. januar 1948. Lønn etter regulativet. Intendanturutdannelse og/eller praksis ønskelig.

Stillingen kan søkes av fastlønt, ulønt og utskrevet befal.

Søknad stilet til Forsvarsdepartementet sendes Generalintendanten, Grev Wedels plass 3, Oslo, innen 1. januar 1948.

Redaktør

Rasmus Christiansen.

En stor og edel Danmarks sønn er vandret bort. Redaktør Rasmus Christiansen i København ble stedt til hvile på Hellerup gravlund den 4. juli i år.

Med ham har Danmarks officiantgruppe mistet en av sine store forkjemper og stridsmenn.

Christiansen redigerte og utga standens organ — «Officiantbladet» — fra starten av til sin død med megen dyktighet og forståelse. Han var omfattet av den samlede danske befalsklasse med varme og hengivenhet, hvilket han fikk det beste bevis for, da han på sin hedersdag — 60 år — fikk seg overrakt en sølvpokal inneholdende 4000 kroner i gull.

Han var et av de fineste og mest forståelsesfulle mennesker jeg har kjent; så givende i samtal, så varm i sitt hjertelag, så mild mot alle som kjempet sin kamp i livet, for han næret en nesten tillbedende respekt for de høyeste etiske verdier.

Dersor minnes jeg ham med beundring og takk for de ganger det ble meg forundt et samvær med ham; jeg gikk alltid beriket bort.

Det er underlig å tenke på likhetpunktene ved vårt første og siste møte. Første møte var februar 1931, da jeg møtte ham i Officiantforeningens lokaler ved Raadhus Plass, der han ønsket meg velkommen til Danmark og danske

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie
om problemet, men en ynklig slett regi (Wild-
hagen) brøt sendingen før replikken var fullført.
Det var en skuffelse. Kanskje ville Hærens sjef
ha gitt feltpresten sin tilslutning?

Lytter.

„Det triste dokument.“

Befalsbladet for 2. september 1948 hadde en artikkel med ovenstående overskrift.

I den anledning har Hærens overkommando ettersøkt enkelte av de påstander som er framkommet i artikkelen og kan på grunnlag herav slå fast følgende:

1. Det eksisterer ikke noe annet dokument om avslutningen av krigsoperasjonene nordpå enn avtalen mellom oberstløytnant Roscher-Nielsen og oberst Buschenhagen og parallellavtalen mellom oberstløytnant Wrede-Holm og general Dietl. Det er ingen prinsippforskjell mellom dem.
2. De norske avdelinger som gjorde grensepolititjeneste i Øst-Finnmark etter kapitulasjonen i 1940 var underlagt fylkesmann Gabrielsen hvis foresatte var administrasjonsrådet. De var ikke på noe tidspunkt underlagt tysk kommandomyndighet eller mottok ordre fra tyske myndigheter.
3. Det norske krigsflagg vaket ikke på noe tidspunkt side om side med svastikaen på Vardøhus festning.

Hærens Overkommando.

Ei tung last.

Det var finansminister Meisdalshagen som ga denne karakteristikk av opprustingsmillionene da han 14. januar i Stortinget la fram statsbudsjettet for 1949—1950.

Oprustingsmillionane er «ei tung last både finansielt og realøkonomisk. I pengar kan vi rekna med at forsvaret, herunder det sivile forsvar, i 1948—49 og i 1949—50 vil koste landet mellom 350—400 mill. kr. kvart år. Ein kan seia at det er syrgjeleg at arbeidskraft, valuta og varer på denne måten blir disponera til uproduktivt formål. Dei midlane som det militære forsvar brukar kunne ha vorte brukt til produksjon av varer og tenester for vanleg forbruk eller til vanleg investering som i si tid kunne ha auka den ålmene levestandard. I den nåværende situasjon brukar forsvaret ca. 30 000 årsverk, og dette svarar til høstimot tredjeparten av den arbeidskraft som er naudsynleg for å gjennomføra bygge- og anleggssprogrammet for 1949.»

KB, 10.12.92

Oslo befalslag. / 1948-79/ 435

Oslo befalslag holdt ordinært årsmøte på Café Engebret den 3. februar 1949.

Såvel formannen som varaformannen hadde godtgjort gyldig forfall. Etter anmodning av styret tok styremedlem, kaptein H. Myhre ledelsen av møte, hvilket ble enstemmig godkjent.

Før en gikk over til saksbehandling og valg holdt møtelederen minnetale over de 2 medlemmer som var avgått ved døden siden forrige årsmøte, nemlig fanejunker Rudning og løytnant Brobakken.

Kaptein Wethal ga en redegjørelse om Befalslagenes hus på Hovedøya, om dets økonomi m.v.

R. 41. Valgt fra t.v. Valg:

Formann: løytnant K. Ihlen, varaformann: løytnant K. Sjømoen, sekretær: løytnant N. Simonsen, kasserer: løytnant H. Austad (alle nye), økonom: kaptein H. Myhre (gjenvalg). Varamenn: kaptein J. P. Horgen og løytnant H. Haugen (gjenvalg), nye: kaptein W. Karlsen og løytnant F. W. Løken.

Utsending til Norges befalslags landsmøte: formannen med sekretæren som varamann.

Revisorer: kaptein Rustand og løytnant P. Strand (begge gjenvalg).

Festkomité: kaptein I. Kristensen og løytnant H. Hagen (begge nye).

Etter møtet enkel servering og premieutdeling før bridgeturneringen høsten 1948 samt selskapelig samvær med et slag bridge eller hyggelig passiar med kolleger inntil kl. 24.

Ref.

Ingeniørregimentets befalslag

holdt sitt årsmøte i Oslo den 14. januar d. å. under ledelse av formannen, kaptein G. K. Lie.

Formannen åpnet møtet og ønsket medlemmene vel møtt.

Saksliste, protokoll og årshereftning ble referert med endel supplerende opplysninger av formannen. Årshereftning og regnskap ble enstemmig godkjent.

Til styre valgtes:

Formann: Kaptein G. K. Lie, Collettsgt. 10 Oslo. Telefon 46 85 41.

Nestformann: Løytnant Christen Syverud.

Sekretær: Kaptein Johan Bakker, Hvalsmonn Hval st.

Kasserer: Kaptein C. E. Smestad, FBK, Akers bus Festning, Oslo.

Styremedlem: Løytnant G. H. Lynes.

5. 102, nr. 13, 18. 1. 49, —
Briden har også i Heimfruen.
Ritnerat.

ordlyd to mannsaldrar. Det var liksom alt lykkast for
ig når Haugen, men det var vel helst ei lykke han gjorde sjølv.
int i 8

Han var lensmann og skulle vel setja litt skrekk i folk. Men det var visst ingen som var redd Haugen. Til det var han for mild og snill og fredsam. Likevel var han ein god lensmann som kanskje verka langt meir med sin person enn mange andre med sitt ris.

senest I Lom vil han gå inn i soga mellom dei store bygdemenn. (Dølabladet.)

(Dølabladet.)

Det triste dokument.

Fra velorientert hold har vi mottatt følgende:

Takk for Befalsbladet nr. 24 — 1947 med artiklen «Et trist dokument», hvor avtalen mellom oberst Buschenhagen og oberstløytnant Roscher-Nielsen er offentliggjort.

Det dokument som der er offentliggjort er bare et utkast til en overenskomst avsluttet mellom to relativt underordnede funksjonærer. Den virkelige kapitulasjonsoverenskomst ble verre enn det offentliggjorte dokument gir leseren inntrykk av.

I § 9 heter det at den tyske tekstu skal legges til grunn. Mellom den norske og den tyske tekstu er det for § 1's vedkommende en meget viktig forskjell. I den tyske tekstu heter det i § 1 at *samtlige* norske stridskrefter legger ned våpnene. Overenskomsten ble godkjent av general Ruge som på det tidspunkt også hadde marinen og flyvåpenet under sin kommando. Overenskomsten omfatter følgelig også disse våpenarter til tross for at deler av disse var flyttet til England.

Dessuten nektes Hitler å godkjenne § 7 i det offentliggjorte utkast i henhold til hvilket de to Finnmarks-bataljoner og batteriet skulle stå under den norske fylkesmanns kommando og altså fungere som en halvt sivil grønsevakt. Hitler forlangte at disse norske troppestyrken skulle stå under tysk militær kommando.

De troppestyrker som tyskerne sendte til Finnmark sommeren 1940, besto imidlertid ikke av deler av den regulære tyske armé. Til Finnmark ble den sommer sendt SS-regimentet Herman Göring, altså politiske soldater. All sannsynlighet taler for at Ruge gikk lenger enn til å placere de norske soldater under kommando av det tyske SS-regiment. Det ser også ut til at det norske kystvern i Finnmark ble placert under samme kommando. Under avhøringen i 1946 uttalte den tyske marineattaché Schreiber, at hele sommeren 1940 varte det

Vedtak: fektiviteten verminifert! Tross en forstørrelse med
at det nu er et tilhører; er det tydelig vedtak, hvilken av
den fys. og fektivitet, og + viktigen - heller en

Hjem var Sjøpass
grift orientert, og kunne
gjette fra "angivelse"
i 1948? Nær Hjem?

Utrederinstitusjonen i Norge er så gammel som den norske hær. I over 300 år har den virket som en levende og livgivende organisme i forsvaret. Men i dag står ikke hesten høyt i kurs — ikke kvarterhesten i all fall. Og vi vil ved dette høve helst unngå å komme borti de «hestearvdelinger» som grodde opp i 1945, hvor de ofte selvbestaltede sjefer drev en ge-skjefst som den ærede statsråd burde ha funnet seg besøyet til å få nærmere belyst.

Da han i 1947 i forbindelse med budsjettet for 1947-48 blindt og vilt brukte sparekniven, gjorde han et raskt snitt og skar vekk hele ~~U~~redelinstitusjonen. Alt som har tradisjoner er nemlig en torn i øyet på statsråden.

Imidlertid mente utrederne at statsråden her hadde tatt en avgjørelse som var litt for «rask». Sentralstyret for utrederforeningene fant «at det er en forvrengning av utrederloven når dømmerne i St.prp. nr. 1, tillegg nr. 19/47, under påberopelse av utrederlovens § 23 finner at utrederne ved å stilles overtallig ikke har krav på hesteholdsgodtgjørelse for innsatt tjenestehest.»

Denne sterke salve synes til en viss grad å ha rusket opp i de departementale hjerner, uten at den dog kunne bringe fram noen erkjennelse av at det var begått en bommert. Men det foranlediget at Forsvarsdepartementet i St.prp. nr. 63 1948 satte fram forslag om at det ble hevilget kr. 60 000,00 som skulle tilståes utrederne som halv hesteholdsgodtgjørelse for 1947. Av «billighetshensyn».

Denne sak ble behandlet i Stortinget 1. juli 1948 etter innstilling fra militærkommisjonen.
(Innst. S. nr. 173.)

Debatten var kort, men instruktiv.

Den ble åpnet av statsråd Hauge som ga en kort historisk oversikt. Statsråden opplyste videre at etter krigen har utredesordninga ikke blitt brukt, for det første fordi hestetrekket

norske krigsflagg side om side med svastikae på Vardøhus festning.

Disse påstander fra tysk hold er hverken be-
nekret eller bekrefstet fra norsk hold. Men taus-
heten viser at det ennå er mange problemer
omkring avslutningen av krigen i 1940 som
trenger å oppklares. I forbindelse med de
arbeid sender jeg Befalsbladet mine beste lykk-
ønskninger.

Ogfr. i "Folkeharden" m/ Bef. bl. "som hiles"
nr. 4/25.9.48. P. Uhlund, med - eller
med. 17! Smålen. de tig. deth (Nept., Gr. etc., Bl.
Pusen, fuksem 23.6.5, juli 1948)